

ken har man ved Grundlovsforhandlingerne slaaet fast, at disse Forretninger skulle blive ved at være Dommerforretninger, og heller ikke har man slaaet det fast i Grundloven. Og der er i og for sig heller ikke nogen Hindring for, at Rigsdagen til enhver Tid kan komme ind paa en anden Opfattelse og en anden Fordeling af disse Sager, naar kun man iagttager, at man ikke tager bort fra Domstolene nogen Virksomhed, der falder ind under Begrebet dømmende Virksomhed, — men det sker heller ikke ved det Lovforslag, som foreligger her. Overalt, hvor der skal afsiges en definitiv Dom mellem Parter, hvad enten det er en Dom i 1ste Instans eller i en senere Instans, viser dette Lovforslag netop udtrykkelig Parterne hen til at gaa til Domstolene og der faa deres Uenighed afgjort. Det, som dette Lovforslag tager bort fra de dømmende Myndigheder, er kun den Del af Skifte-, Foged- og Tinglæsningsvæsenet, som i sig selv og ifølge sin egen Natur er af administrativ Karakter. Og naar det ærede Medlem siger, at man jo netop bør holde fast ved, at man bør være fri for administrativ Indblanding i Borgernes Retsforhold, er det noget, jeg selvfølgelig fuldt ud er enig med ham i, men det bliver man netop ogsaa fri for derved, at Lovforslaget rigtigt og i fuld Overensstemmelse med Grundloven har forbeholdt Domstolene Myndighed til at dømme i alle de Spørgsmaal, som komme til at foreligge.

Det ærede Medlem mente, at den Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget om store Dommerkredse og mindre Politikredse, var urigtig, at det skulde være meget bedre og mere økonomisk at have smaa Dommerkredse og store Politikredse. Hvad det økonomiske angaar, vil jeg sige, at det er jo noget, man egentlig først kan danne sig nogen endelig Forestilling om, naar en Gang Lovforslaget om Lønninger for Dommerne og Politimestrene kommer til at foreligge. Men der er, hvad det økonomiske angaar, en Ting, man allerede nu ikke kan lukke Øjnene for, og det er den, at jo flere Dommerembeder der bliver, desto flere Embedsmænd er der, som have en grundlovmæssig Ret til, naar de gaa af, at faa deres fulde Embedsindtægt, saa længe de leve, i Modsætning til andre Embedsmænd, som maa nøjes med Pension. Det er dog allerede et Punkt, hvor det er ganske givet, at den Ordning, det ærede Medlem gør sig til Talsmand for, i økonomisk Henseende vil blive dyrere end den, Lovforslaget hjemler. Men hvad det prak-

tiske angaar, skal jeg sige, at det forekommer mig, at naar man vil indføre hele det System, som vi nu ere ved at indføre, med Omordning af den kriminelle Retspleje, er det netop af den største Interesse, at Politikredsene blive saa smaa som muligt, for at Politimestrene skulle blive i Stand til at overkomme den ny meget større og meget vanskelige Opgave, som gennem Oplysning af kriminelle Sager bliver lagt paa ham i Modsætning til den Opgave, han nu har. Og naar det ærede Medlem siger, at det dog maa være godt, at Dommeren saa vidt muligt lærer at kende Beboerne i sin Kreds, skal jeg slet ikke bestride dette, men jeg mener rigtig nok, at med det System, vi nu foreslaa gennemført paa den kriminelle Retsplejes Omraade, er det af langt større Betydning, at Politimesteren bliver i Stand til i saa høj Grad som muligt at lære Beboerne i sin Kreds at kende, hvilket igen logisk fører til saa smaa Politikredse som muligt, og som en nødvendig Følge deraf, naar man overhovedet vil spare, hvilket sikkert bliver nødvendigt, saa store Dommerkredse som muligt.

Endelig fremførte det ærede Medlem en Del Bemærkninger om, at det, man burde gøre, var at sikre Dommerne deres Uafhængighed. Det er jo noget, som netop Lovforslaget i Overensstemmelse med Grundlovens Bud gør ved at adskille Retsplejen fra Forvaltningen og derigennem — uagtet der ikke er nogen udtrykkelig Paragraf, som man i den Henseende vil kunne henvise til i Lovforslaget — sikrer Dommerne mod vilkaarlig Afsked af Regeringen. Men for øvrigt vil jeg spørge det ærede Medlem, om han fra de Regeringer, han har arbejdet under, har haft nogen Erfaring om, at en Dommer har været udsat for Ubehageligheder, endsige Afsked fra Regeringens Side, fordi han ikke vilde dømme saaledes, som Regeringen ønskede det. Fra den nuværende Regering kan det ærede Medlem absolut ingen Erfaringer have i saa Henseende.

Nanke: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Nanke: Det er blot foranlediget af den ærede Ministers sidste Bemærkning. Jeg skal fuldstændig bekræfte, at jeg ikke har nogen som helst Klage at fremføre